

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑ / ๒๕๔๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอให้เปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหา นาย ข. รองสารวัตรป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน กับพวกว่า กระทำการกลั่นแกล้งจับกุมผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่าเล่นวีดีโอเกมโดยไม่ได้รับอนุญาต

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช. ๐๐๐๕/๕๕๕๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ กุ่มครองมิให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหา นาย ข.

██████ รongสารวัตรป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลเตาปูนกับพวกว่า กระทำการกลั่นแกล้งจับกุม ผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดฐานประกอบกิจการให้เข้าเล่นวีดีโอเกมโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยผู้อุทธรณ์ มีความประสงค์ที่จะใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบการฟ้องคดีตามกฎหมายต่อไป คำชี้แจงของผู้แทน สำนักงาน ป.ป.ช. สรุปได้ว่า ปัจจุบันผลการสอบสวนกรณีตามข้อกล่าวหาเป็นที่ยุติแล้ว โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาและมีมติให้ข้อกล่าวหาดกไป เพราะสอบสวนแล้วได้ความว่า เป็นการกระทำการโดยชอบ และเหตุผล ที่ไม่เปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ เพราะเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยเป็น ข้อความจริง ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้สรุปข้อเท็จจริง จำนวน ๓ หน้า ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่อาจส่งข้อมูลข่าวสารตาม ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการวินิจฉัยได้ เพราะ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่อนุญาตให้สำนักงาน ป.ป.ช. ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงได้มีหนังสือเรียกสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง จากสำนักงาน ป.ป.ช. โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ค่วนมาก ที่ ปช ๐๐๐๕/๒๑๓๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ แจ้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่ให้ส่งข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของ หน่วยงานหรือองค์กรใด คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เป็นองค์กรของฝ่ายบริหารจึงไม่อาจ แทรกแซงหรือสั่งการต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยไว้ว่า พระราช บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกฎหมายเฉพาะที่ไม่ ตกอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารฯ เห็นว่า การตีความข้อกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ตกอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ถูกต้อง จึงได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/๑๕๗๔ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ แจ้งให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบว่า การขอให้ส่งข้อมูล ข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ มิใช่เป็นการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร และหากมีกรณีจำเป็นก็อาจเสนอให้มีการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร ฯเป็นไปตามกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ค่วนมาก ที่ ปช ๐๐๐๕/๓๗๐๔ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า การส่งข้อมูลข่าวสารของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันอยู่ในบังคับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่อยู่ภายในบังคับของพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ๒ ประเด็นคือ

๑. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของสำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตกอยู่ใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๒. สำนักงานการได้สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ที่ว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของสำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตกอยู่ใต้บังคับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ในประเด็นนี้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐานแล้ว ว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของสำนักงาน ป.ป.ช. ตกอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ กรณี นาย ค. ██████████ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่เปิดเผยสำนักงานการได้สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับเหตุผลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ เป็นองค์กรของฝ่ายบริหารจึงไม่อาจแทรกแซงหรือสั่งการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ อีกทั้งอ้างว่า การส่งข้อมูลข่าวสารถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ เห็นว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นโดยอำนาจของกฎหมาย และมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่ใช่องค์กรที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาของฝ่ายบริหารแต่อย่างใด เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยไปอย่างใดแล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เป็นไปได้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้อำนาจแก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรียกข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐมาใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารใดที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่เปิดเผยไปแล้วนั้น จะเปิดเผยได้หรือไม่ การเรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และขณะเดียวกัน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีหน้าที่รักษาความลับของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น การส่งข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานของรัฐมายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงมิใช่เป็นกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด สำหรับประเด็นที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีอิสระ นั้น ก็หมายความว่าเพียงว่าเป็นอิสระจากอำนาจบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลของรัฐบาลเท่านั้น แต่หาได้หมายความว่า จะเป็นอิสระโดยปราศจากการถูกตรวจสอบการใช้อำนาจโดยกลไกที่มีอยู่ตามกฎหมายแต่อย่างใดไม่ โดยเฉพาะ

การตรวจสอบของภาคประชาชน ซึ่งเจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีวัตถุประสงค์ให้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเครื่องมือของประชาชนในการตรวจสอบความโปร่งใสของภาครัฐ เมื่อผู้ยุทธศาสตร์ใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อต้องการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องปฏิบัติตามหลักการและวิธีการที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดไว้ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิเสธไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยอ้างมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นการทำลายการบังคับใช้กฎหมายลงโดยสิ้นเชิง ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ และเจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ย่อมตกอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งสิ้น การพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารใดเปิดเผยได้หรือไม่ จึงต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาบทวนดุลพินิจดังกล่าวเพื่อให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นไปโดยชอบได้ ข้ออ้างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กล่าวมาทั้งหมดจึงฟังไม่ขึ้น

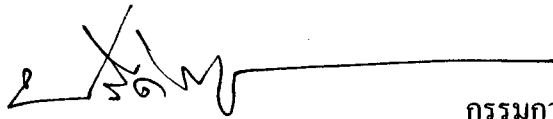
ประเด็นที่ ๒ ที่ว่า ส่วนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามคำขอของผู้ยุทธศาสตร์ จะเปิดเผยให้ผู้ยุทธศาสตร์ทราบได้หรือไม่ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. ยกมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้นอ้าง เพื่อไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองโดยมิได้ใช้ดุลพินิจตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ย่อมเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ส่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประเด็นให้ผู้ยุทธศาสตร์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ประกอบการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ จึงมีมติให้วินิจฉัยยุทธศาสตร์กรณีนี้โดยพิจารณาจากคำชี้แจงและพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ เมื่อพิจารณาคำชี้แจงของผู้ยุทธศาสตร์ ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ก็ไม่มีข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นได้ว่า ส่วนวนการสอบสวนที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นข้อมูลข่าวสารอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรืออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสื่อมประสิทธิภาพ ตลอดจนไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่อย่างใด จึงเห็นว่า ผู้ยุทธศาสตร์สมควรได้รับการคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้สิ้นสงสัย และเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนโดยชอบตามกฎหมาย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงประโยชน์สาธารณะ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน และประโยชน์ได้เสียของผู้ยุทธศาสตร์แล้ว เห็นว่า ส่วนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีนี้ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ยุทธศาสตร์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. อาจใช้ดุลยพินิจปกปิดเฉพาะชื่อของพยานบุคคลหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่า พยานเป็นผู้ใดได้ตามความจำเป็น หากเห็นว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด พร้อมทั้งให้สำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายมงคล ณ สงขลา)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายอรรถพร โทมระศักดิ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)